ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CHRISTINE STIX-HACKL

της 31ης Μαΐου 2001 [1]

I — Ιστορικό, νομικό πλαίσιο και προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

1. Με την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 226 ΕΚ και περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την εναρμόνιση των προϋποθέσεων απόκτησης εθνικού πιστοποιητικού κυβερνήτη σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας για τη μεταφορά εμπορευμάτων και προσώπων στην Κοινότητα [2] (στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο για να συμμορφωθούν προς αυτήν το αργότερο 18 μήνες μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της και να πληροφορήσουν σχετικά την Επιτροπή. Δεδομένου ότι η οδηγία άρχισε να ισχύει στις 8 Οκτωβρίου 1996, κατά συνέπεια, η προθεσμία αυτή έληξε στις 7 Απριλίου 1998.

3. Εφόσον μέχρι την προαναφερθείσα ημερομηνία η Επιτροπή δεν έλαβε ανακοίνωση των μέτρων τα οποία η Γαλλική Δημοκρατία είχε την πρόθεση να λάβει για να θέσει σε εφαρμογή την οδηγία και, εξάλλου, δεν έλαβε άλλες συναφείς πληροφορίες, της απηύθυνε στις 28 Απριλίου 1999 έγγραφο οχλήσεως, καλώντας την να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4. Η Γαλλική Δημοκρατία απάντησε με έγγραφο της 19ης Ιουλίου 1999 πληροφορώντας την Επιτροπή ότι τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο τελούσαν υπό επεξεργασία.

5. Στις 31 Ιανουαρίου 2000 η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη κατά το άρθρο 226 ΕΚ, καλώντας την να λάβει τα αναγκαία μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2 — ΕΕ L 235, σ. 31.

6. Οι γαλλικές αρχές απάντησαν στην αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφο της 8ης Απριλίου 2000, αναφέροντας στην Επιτροπή ότι τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο πιθανόν να θεσπίζονταν πριν το τέλος του πρώτου εξαμήνου 2000.

7. Επειδή εν συνεχεία η Γαλλική Δημοκρατία δεν της απέστειλε ανακοίνωση ή πληροφορίες σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου στις 6 Δεκεμβρίου 2000.

8. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία ή, τουλάχιστον, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

9. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε αιτήματα με το υπόμνημά της αντικρούσεως. Η Επιτροπή, με το από 16 Μαρτίου 2001 έγγραφο, παραιτήθηκε από το υπόμνημα απαντήσεως.

II — Επί της παραβιάσεως της Συνθήκης

Τα επιχειρήματα των διαδίκων

10. Αναφερόμενη στις υποχρεώσεις που απορρέουν για τα κράτη μέλη από τα άρθρα 249, παράγραφος 3, ΕΚ, 10 ΕΚ καθώς και το άρθρο 13 της οδηγίας, η Επιτροπή προβάλλει ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν θέσπισε τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ή δεν τα κοινοποίησε στην Επιτροπή και, κατά συνέπεια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

11. Χωρίς να αμφισβητεί την παράβαση της υποχρεώσεώς της να μεταφέρει την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει ότι η εν λόγω καθυστέρηση οφείλεται στο μέγεθος των νομοθετικών εργασιών και των διαβουλεύσεων που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά αυτή. Ωστόσο, παραπέμπει στη σημειωθείσα συναφώς πρόοδο και σε σχέδιο διατάγματος σχετικά με την απόκτηση αδείας κυβερνήτη σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας, καθώς

και σε αντίστοιχο σχέδιο αποφάσεως εφαρμογής, των οποίων τα κείμενα αποτελούν το παράρτημα του υπομνήματος αντικρούσεως.

Ανάλυση

12. Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί την παρατηρηθείσα καθυστέρηση στην επεξεργασία των αναγκαίων νομοθετικών μέτρων, δεν αμφισβητεί ούτε το γεγονός ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εντός των προθεσμιών.

13. Όσον αφορά τις εξηγήσεις που παρέσχε η Γαλλική Δημοκρατία, τις οποίες αντλεί από τις δυσχέρειες που αντιμετώπισε σε εθνικό επίπεδο για την επεξεργασία των αναγκαίων διατάξεων, αρκεί η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλείται διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης του, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσει μια οδηγία [3].

14. Εξάλλου, το επιχείρημα που συνίσταται στην υπογράμμιση της προόδου που πραγματοποιήθηκε κατά τη νομοθετική διαδικασία με την οποία η Γαλλική Δημοκρατία φαίνεται να προσπαθεί, στην παρούσα υπόθεση, να δικαιολογήσει τις ενέργειες στις οποίες προέβη για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο είναι αλυσιτελές καθόσον προσφυγή βασιζόμενη στο άρθρο 226 ΕΚ εξαρτάται από την απλή αντικειμενική διαπίστωση της παραβάσεως και όχι από την απόδειξη οποιασδήποτε ενδεχόμενης αντιθέσεως εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους [4].

15. Κατά συνέπεια, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη.

III — Δικαστικά έξοδα

16. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, η τελευταία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

3 — Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 7ης Δεκεμβρίου 2000, C-374/98, Επιτροπή κατά Γαλλίας, (Συλλογή 2000, σ. I-10799, σκέψη 13), και της 18ης Μαρτίου 1999, C-166/97, Επιτροπή κατά Γαλλίας, (Συλλογή 1999, σ. I-1719, σκέψη 13).

4 — Βλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 1983, 301/81, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1983, σ. 467, σκέψη 8).

IV — Πρόταση

17. Ενόψει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την εναρμόνιση των προϋποθέσεων απόκτησης εθνικού πιστοποιητικού κυβερνήτη σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας για τη μεταφορά εμπορευμάτων και προσώπων στην Κοινότητα, ή, τουλάχιστον, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις διατάξεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.